

[Fuglsang.]

dér, i det hele taget kan komme ind i Kirken.

Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke kan tage imod Ændringsforslaget. Hvis den højtærede Ministers sidste Udtalelse om Velvilje skulde foranledige det ærede Medlem Hr. Fibiger til at trække Forslaget tilbage, er det jo en Sag for sig; men jeg synes, at det var en Opgave for Ministeriet netop at fremme en saadan Sag. Jeg skal henvise til, at dette Ministerium jo gerne vil sætte Arbejder i Gang til Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Var her saa ikke et Omraade, hvor man kunde sætte ind?

Men hvis det ærede Medlem Hr. Fibiger vil fastholde sit Ændringsforslag, opfordrer jeg mit Partis Medlemmer til at stemme for det.

Fibiger: Jeg tænkte jo nok, at jeg fik det Svar, at Spørgsmaalet var til Behandling i det kirkelige Udvalg. Det ved jeg nok, at det er, og jeg ved ogsaa nok, at der blev nedsat et Underudvalg, som skulde behandle det økonomiske Spørgsmaal, et meget hurtigt arbejdende Udvalg, tror jeg, det hed. Jeg ved ikke, hvor længe siden det er, det blev nedsat, men det er vist nok et Aars Tid siden eller halvandet.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at hvis det skal være saadan, at naar der bliver rejst et Spørgsmaal angaaende kirkelige Ting, saa henviser man til, at det ligger i det kirkelige Udvalg, saa maa man ogsaa sørge for, at dette Udvalg holder Møder, og at det faar afsluttet sit Arbejde, saa der ikke gaar Maaneder, hvor der ingenting sker. For saa kan det ikke nytte, at man henviser til, at det er til Behandling dér, for saa er det ikke til Behandling, saa ligger det bare og bliver syltet. Vil man henvise til det kirkelige Udvalg, maa dets Arbejde gøres færdigt, og det kan kun gøres færdigt, hvis de Mennesker, der sidder i Udvalget, bestiller noget, det vil sige, hvis de bliver indkaldt og holder Møder og afgiver Betænkning, og Rigsdagen saa ser paa de Betænkninger, der kommer, og ikke Ministeren putter dem til Side og forlanger noget nyt. Saa maa Rigsdagen træffe sin Afgørelse og tage sit Ansvar med Hensyn til de Forhold.

Jeg beklager, at Ministeren siger, at Staten i disse Krisetider ikke kan stille Beløb til Raadighed. Hvorfor kan man ikke det? Der stilles jo Midler til Raadighed til alle mulige andre Ting. Saa siges der, at man kan tage af Kirkens Midler og Kirkeskatten. Ja, men saa bliver det en snævrere Kreds, og det bruger man jo ikke, naar det drejer sig om andre Ting, dér lader man Staten betale, enten alle har Interesse i det eller kun faa — der kunde nævnes mange Eksempler herpaa. I Henhold til Grundloven maa det jo være saaledes, at Kirken og Staten hører sammen paa en saadan Maade, at Statens Støtte paa dette Punkt er berettiget.

Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at der, som ogsaa fremhævet af det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, finder en Ændring Sted af Loven af 8. Maj 1908, hvorefter der ikke mere kan være Tvivl om, at Fialkirker kan komme med. Efter min Mening er det hele et Fortolkningsspørgsmaal; men naar Ministerens Embedsmænd er af en anden Opfattelse, og man fra juridisk Side siger, at Lovens Ord ikke kan fortolkes saaledes — nu vel, saa kunde den højtærede Kirkeminister jo vise sin Velvilje ved at fremsætte et Ændringsforslag, hvorefter Fialkirker kunde komme med —, saa var man ude over det. Jeg tror at kunne sige, at noget saadant vilde kunne vedtages meget hurtigt i begge Rigsdagens Ting. Jeg vil gerne spørge, om Ministeren ikke vil være villig dertil, saa der hurtigt ad denne Vej kan ske noget.

Den højtærede Kirkeminister har opfordret mig til at tage mit Ændringsforslag tilbage. Det skal jeg gerne gøre, da Sagen, som Ministeren siger, ikke er helt undersøgt, skønt det nu har været 1½ Aar, idet jeg saa haaber paa velvillig Behandling, saa der hurtigt kan blive givet Beboerne Svar og et velvilligt Svar, enten Spørgsmaalet nu skal ordnes paa den Maade, at den paa-gældende Del udskilles som et særligt Sogn, eller ved at Loven ændres, saaledes at Fialkirker kommer med — det skal jeg overlade til Ministeren. Naar jeg trækker Ændringsforslaget tilbage, gør jeg det under den Forudsætning, at hvis der ikke har fundet nogen endelig Afgørelse af Spørgsmaalet Sted inden Finanslovsforslagets tredie Behandling, saa vil det blive stillet igen,